

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 6. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207710660896/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Tid er det, hvor den grumme Melpomene
Paa Scenen vandrer med sin dragne Dolk,
Hvor Gysen man ved Mord bevirker ene,
Hvor Svulst er sømme Hjerter varme Tolk;
Hvor ved Forbrydelser, ei altfor rene,
Man lokker Taarer af det stakkels Folk,
Som veed ei rigtig selv hvorfor det græder,
Naar Heltens Monolog er hans Forræder.

Tid er det, hvor de lette Operetter
I Toner flyve fløjtende forbi,
Mens fast i Folkets Øre hurtig sætter
Sig just den trivielle Melodi;
Hvor alle Konsters Moder, Harmoni,
Af Smil og Taarer sine Krandsse fletter,
Naar Himmel, Helved for vort Øre klang
I Operaens Krone, Don Juan.

Tid er det, at jeg sparer paa min Tid,
Ialfald dog paa din, min kjære Læser;
Tid, at til Retirade nu jeg blæser,
Og meer ei sværmer uden Maal og Id;
Tid, høie Tid, ei meer at give Næser
Min egen Næste og min egen Tid:
Før om Balletten taug min Musa stille;
Nu, kjære Læser! er jeg hvor jeg vilde.

Ved Dandsen nemlig, ved mit Element!
Tro ikke dog, at jeg er Dandsemester,
Fordi til dette Stof jeg har mig vendt:
Mit Navn staaer ei blandt Terpsichores Præster,
Ei længer selv imellem hendes Gjester,
Thi Livets Dandschane har jeg endt.
Naar først man har begyndt at gaae i Tanker,
Gaaer det istaa med Brug af Pusselanker.

Og meget Andet, ikke Dandsen blot,
Er, naar Betragtningstinen slaar, tilende:
Mangt gyldent Haab, og mangt et Drømmeslot,
Hvis fjerne Straaler end i Mindet blende.
Ja, Paradsets Dage Ryggen vende,
Kan først du skjelne mellem Ondt og Godt;
Lyst flyder bort som Vand i dine Hænder,
Trøst gi'er det ei, at Tabel du erkjender.